

Qui vol acabar amb l'escola pública?

La banda de Jose Antonio

Ignacio Martínez Arrúe

DG d'Ordenació acadèmia i Política Lingüística. Seccionista. El castellà està en perill per culpa del valencià.

Marta Armendia Santos

DG de Formació Professional. Inspectora i autora del web de costura *La casita de papá*.

Daniel McEvoy Bravo

Secretari autonòmic d'Educació i autor de la purga als CEFIREs

Jorge Cabo Martínez

DG de Centres Docents. El que està sense estar.

Jose Antonio Rovira

Conseller i administrador únic del *holding* immobiliari Rojo Inver

Rafael Valcárcer Sánchez

DG d'Infraestructures Educatives. Amb una ascensió meteòrica en Ciegsa

Alida Mas Taberner

Sotssecretària i investigada pels màsters falsos de la Rey Juan Carlos

Sonia Sancho

DG de Personal Docent. Especialista en adjudicacions errònies.

M^a del Rosario Escrig Linares

DG d'Innovació i Inclusió Educativa. Mestre de religió catòlica i exregidora de festes a la Vila Joiosa

José Antonio Rovira

El flamant Conseller d'Educació és el paradigma del *self made man* estatunidenc, un paradigma mercadonà de la cultura de l'esforç. Amb 6.000 euros al seu compte corrent ha aconseguit compaginar el seu treball com a Conseller amb el d'administrador únic del hòlding immobiliari, *Rojo Inver*, encara que haja hagut de saltar-se la llei d'incompatibilitats de càrrecs públics per poder-ho fer. No se sap que és més cridaner si que amb 6.000€ haja pogut muntar una empresa d'1,7 milions d'euros de capital social o que els quasi 78.000 euros anuals de la seua renda es queden en caldereta quan arriben al banc.

Tres mesos de gestió. Poc més de 90 dies al capdavant de la Conselleria i el segell personal de José Antonio Rovira s'ha convertit en una marca reveladora i dolorosa: docents purgats, sense adjudicacions a falta d'una setmana de l'inici escolar, errors en els sistemes informàtics, recursos jurídics i instruccions d'inici de curs que boicotegen l'organització dels centres docents, amenaces de retallades... *¿Quién da más?* Només Rovira pot superar-se a ell mateix: picades d'ull a l'escola concertada, arraconament del valencià, mercantilització de la Formació Professional, autobusos escolars que no arriben als centres, assenyalament al professorat i mestres per «ideologització», CEFIREs inoperatius...

Des del primer dia el Conseller s'ha obert en canal manifestant els seu deler pels docents, catalogant-nos com a «greix» sobrant en l'administració. Rovira s'ha reafirmat en la idea que les plantilles són excessives al catalogar el nombre de places ofertades en l'últim concurs oposició com a «bomba de rellotgeria». És vergonyós que l'amenaça de retallades estiga lligada a la seua voluntat de «revertir els ajustaments no justificats» de l'escola concertada, mostrant la seua predisposició a augmentar la plantilla de la concertada i els pressupostos sota la premissa que «l'important és que l'educació siga de qualitat», més enllà de la seua titularitat.

Alida Mas Taberner

(Sotssecretària d'educació)

Reedita el cargo que tuvo con Francisco Camps entre 2003 y 2012. Es una de las tres investigadas en la trama del caso Máster que infló de títulos a diferentes cargos del PP, entre ellos Pablo Casado. Mas Taberner también fue alumna de esta farsa formativa en la que le convalidaron 18 de las 22 asignaturas que tenía que cursar obteniendo la calificación final de 9 (Sobresaliente), y todo ello sin haber entregado ningún trabajo académico. Llama la atención que no haya colgado los títulos en el portal de transparencia de la Generalitat y que en su currículum no haya ninguna referencia a su formación académica más allá de su licenciatura en Derecho. Puede que ese ocultamiento le llevara a ser durante seis meses de 2022 jefa jurídica del vicepresidente Héctor Illueca, líder valenciano de Podemos. Un gol por la escuadra a una formación que hacía bandera del compromiso, la honestidad y de querer desbancar a la vieja política.

Sonia Sancho

(DG de Personal Docent)

Inspectora des de l'any 2012 és l'una de l'organigrama que apareix sense foto i sense les seues titulacions. Possiblement perquè porta molt poc temps al seu despatx, després de desaparèixer immediatament després del seu nomenament oficial i no tornar, malgrat el caos de les adjudicacions d'inici de curs. Nervis d'acer? Temprança? El ben cert és que va reaparèixer per denunciar la mala praxi del govern anterior i, no val riure's, "la deixadesa de funcions" dels tècnics que havien estat cessats. Sonia Sancho té l'honor de ser la primera membre de l'organigrama al qui li han demanat la seua dimissió immediata oposició i sindicats. Jose Antonio Rovira ha assumit els arguments de Sancho dient que el personal cessat "se n'havia anat a casa deixant el procés empantanat.

Aquest descontrol ha provocat que més 14.000 docents hagen patit una incertesa total sobre el seu futur laboral i que 2.000 nòmines de setembre continuen sense pagar-se.

Daniel McEvoy Bravo

(Secretari Autonòmic d'Educació)

Político veleta, se afilió al PP unos meses antes de las pasadas elecciones autonómicas ya que desde el año 2018 formaba parte de Ciudadanos. No es la primera vez que cambia de partido: antes de ingresar en la formación naranja fue concejal en Elche durante cuatro años del... vualá... Partido Popular. Algunos lo catalogan como díscolo, otros como tráfuga, lo cierto es que en la última década su vida política ha sido un ir y venir ansioso, como un Gollum guiado por el anillo de poder.

La primera iniciativa de Mcevoy ha sido reunirse con la Federación de Sindicatos Independientes de la Enseñanza, colectivo muy en sintonía con los centros privados y concertados a los que ha prometido "igualdad formativa" con la pública, comprometiéndose a abrirles los CEFIRE.

Curiosa forma de vender un organismo del que hace un par de meses decía que estaba integrado por "enchufados". Su desconsideración no se quedó ahí: 258 Ayudantes Técnicos Docentes (ATD) fueron purgados propiciando el caos de agosto y septiembre. Este hecho creó una situación esperpéntica: después de anunciar y ejecutar la purga se dio cuenta que se había pasado de frenada y quiso reingresar a 68 ATD. Para ello convocó de urgencia a la jefa de servicio de Formación que estaba de vacaciones para que comunicara a algunos de los docentes implicados que "recibirían un correo" y podrían reingresar. Este comunicado se hizo el 30 de agosto, como consecuencia el inicio de curso se ha hecho con este organismo inoperativo. Actualmente sigue sin presentar el Plan Anual de Formación del profesorado (PAF) y los planes de formación de los centros educativos están paralizados y sin ningún tipo de asignación económica.

Mcevoy también anunció en esta reunión un aumento de las ayudas a la Formación Profesional desarrollada en centros concertados y su deseo de introducir un nuevo currículum educativo por decreto. Casi nada. Efectivamente, Gollum está desatado camino de Mordor.

RAFAEL VALCÁRCEL SÁNCHEZ

(DIRECTOR GENERAL DE INFRAESTRUCTURAS EDUCATIVAS)

Licenciado en Geografía e Historia, ha tenido una carrera muy fructífera como escalador. Desde que empezó como auxiliar administrativo en 1986 ha sido administrativo, especialista, analista, técnico, jefe de servicio y jefe de área, hasta llegar a ser en 2012 subdirector general.

Se hace cargo de una Ciegsa, empresa pública vinculada al caso Taula, recientemente exonerada por un juez que ha determinado que los delitos de cohecho, malversación y prevaricación habrían prescrito. Recordemos que entre 2000 y 2007 esta empresa pública creada por el PP para la construcción de infraestructuras escolares llegó a acumular sobrecostes de 1.130 millones de euros, siendo el negocio más lucrativo de los innumerables casos de corrupción que saquearon las arcas valencianas durante los gobiernos de Francisco Camps.

Actualmente 33 centros educativos valencianos están constituidos íntegramente por barracones y otros 66 tienen algún aula prefabricada. Valcárcel deberá dar continuidad al programa *Edificant* que busca la colaboración entre administraciones locales y autonómica. Urge especialmente la construcción de centros educativos en Alicante, cuyo ayuntamiento lleva bloqueando cinco años la intervención en cerca de veinte colegios e institutos. La oposición ha denunciado esta situación que tiene como objetivo desviar alumnado a la privada y la concertada.

vine a CGT

afilia't!

Jorge Cabo Martínez

(DG de Centres Docents)

Aquest inspector és un atúentic supervivent de la política des de que a l'any 2011 fora nomenat Director Territorial d'Alacant pel Conseller socialista, José Císcar. Mª José Catalá el pujà a DG de Centres Docents en 2012, onze anys després continua al mateix càrrec.

És el membre d'aquest organigrama amb més formació: filòsof, pedagog, diplomant en formació del professorat... i el que més informació té al portal de transparència. Entre altres coses, sabem que ha rebut com a obsequis: tres boles de ceràmica, un plat i dos clauers. Objectes decoratius. Una metàfora de la vida política de Jorge Cabo que podria assimilar-se a aquell gerro que et va regalar el teu ex o la teua ex i es va quedar a ta casa. Està però no ho recordes. Acumula pols, però no ho veus, perquè no està.

Marta Armendia Santos

(DG de Formació Professional)

Poc se sap d'aquesta inspectora que va accedir al cos fa només dos anys. No té registrats en el portal de transparència ni béns, ni currículum, ni formació... el més rellevant és que és dels pocs membres que acredita obsequis rebuts: una safata de massapans. Irrellevant i ensucrada informació et preguntaràs... i estaràs equivocat. Si busques el nom de Marta Armendia Santos t'adonaràs que la dolçor i la tendresa són els trets de personalitat d'aquesta directora general. Ella és qui està darrere de *La casita de papá*, web dedicada a la costura i a "la creació de nines entranyables". Mancant informació sobre la seua trajectòria professional i acadèmica pots comprar-li una nina Tilda per 60 euros i recuperar la teua ingenuïtat de la infància o aprofitar l'adquisició per a fer vudú i practicar l'acció directa sindical.

Ignacio Martínez Arrúe

(DG d'Ordenació i Política Lingüística)

Subdirector d'ordenació acadèmica amb Mª José Catalá, ha estat en els diferents organigrames de la Conselleria en mans del PP entre 2008 i 2015. El més destacat del seu currículum és que és l'únic membre de l'organigrama que acredita tindre la capacitat en valencià, una rara avis en una Conselleria que ha posat en el punt de mira drets lingüístics consolidats fa temps. Res més arribar al seu lloc Rovira va diluir la Direcció General de Política Lingüística, transmetent un missatge clar: la política lingüística havia deixat de ser una prioritat.

Martínez Arrúe és un membre eclipsat directament pel Conseller que ha qüestionat el requisit lingüístic per als docents i l'obligatorietat d'ensenyar esta llengua cooficial en les zones castellanoparlants. De fet ha anunciat la modificació de la Llei de Plurilingüisme per a fer-ho possible, aliant-se amb els postulats de la Plataforma per la Llibertat Lingüística i amb les iniciatives municipals de VOX als ajuntaments alacantins.

Per si no fora prou, Rovira ha tornat a qüestionar la unitat de la llengua agitant la bandera anticatalanista al més pur estil de la ultradreta. José Antonio Rovira, que només utilitza el castellà en les comunicacions oficials, sent més *josenatoniano* que mai.

M^a del Rosario Escrig Linares

(DG d'Innovació i Inclusió educativa)

Aquesta antiga mestra de religió arriba al càrrec com un canvi de cromos intern del Partit Popular. De possible candidata a l'alcaldia de la Vila Joiosa, va passar de disputar-li el lloc a l'actual alcalde per garantir-se un lloc en les llistes autonòmiques de Mazón. Així i tot, va ser portaveu i regidora de Festes. Fidel a la tradició popular valenciana porta amb ella el tatuatge indeleble del nepotisme i corruptela: el seu tio va ser nomenat cap de gabinet en presentar-se com a únic candidat al concurs de mèrits.

Més informació en <http://www.cgtpv.org>

X: [@Edu_CGTPV](#)

Facebook: [CGT Enseñanza València](#)